

مشعل پلاسما با قوس برقی

نوشته:

مهندس قزوینیان

استاد دانشکده فنی

مقدمه: دستگاه جوشکاری برقی صنعتی

دستگاه جوشکاری برقی برای اجرای منظور خود یک قوس الکتریکی بین قطعه‌ای که باید جوشکاری شود و یک الکترود جوشکاری قابل ذوب و یا غیرقابل ذوب ایجاد مینماید. برق مصرفی جوشکاری از نوع جریان دائم بوده و قطعه‌ی جوشکاری شده عموماً کاتود (منفی) و الکترود بکار رفته آنود (مثبت) را تشکیل میدهد. الکترونهای ساطعه از کاتود بعلت وجود میدان مغناطیسی شتاب بیشتری گرفته پس از برخورد با آنود انرژی حرکتی آنها تبدیل به حرارت شده و محل جوشکاری بدرجه‌ی حرارت ذوب فلز جوش دهنده میرسد بنابراین در نقطه‌ی جوشکاری یک فلز مذاب بوجود می‌آید این فلز مذاب بدوطریقه تأمین میشود:

۱) الکترود جوشکاری خودش ذوب میگردد و در اثر مجاورت قسمتی از فلز جوش دادنی را تانزدیک درجه‌ی حرارت ذوب گرم نموده و اتصال دو قطعه را بوجود می‌آورد.

۲) اگر الکترود غیرقابل ذوب باشد قطعه جوشکاری شده باید آنود باشد (قطب‌های جوشکاری عکس حالت اول) تا خود قطعه در اثر انرژی حاصله از برخورد الکترونها ذوب شده و اتصال دو قطعه با بهم دیدن فلز مذاب خود تأمین میگردد.

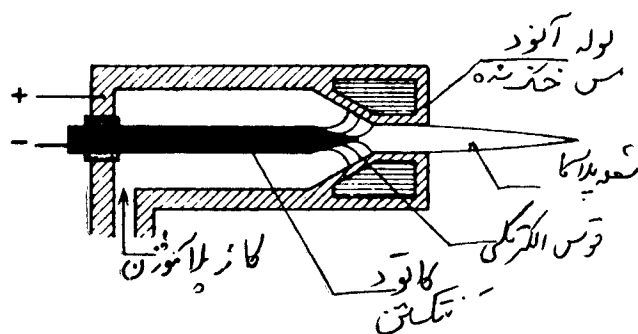
در هر دو حالت بالا این (پلاسما) است که جریان برق قوس الکتریکی را بین الکترودها برقرار مینماید. پلاسما یعنی گازهای یونیزه‌ی مجاور الکترودها - که الکترون‌های مثبت و منفی و الکترونیته گازی را تشکیل داده - و جهش قوس جوشکاری را میسر می‌سازد.

در حالت خاص الکترودهای غیرقابل ذوب TIG با تنگستن و گازی اثر از نوع آرگن یا هلیوم با آنکه نوع جوشکاری مرغوبیت بیشتری دارد بعلت پخش شعله در سطح بیشتر و کم شدن قدرت حرارتی ایجاد شده در واحد سطح، گران تمام میشود و ترجیح میدهند که از مشعل پلاسما استفاده نمایند.

مشعل پلاسما با قوس الکتریکی

منظور اصلی از مشعل پلاسما ایجاد درجه حرارت زیاد که شرط لازم برای تجزیه ی یک گاز و تبدیل آن به پلاسما (یعنی گاز یونیزه) میباشد دستگاهی که در زیر تشریح میشود این منظور را تأمین مینماید. مشعل پلاسما از یک کاتود تنگستن و یک لوله مسی (آنود) که در آن جریان آب برقرار است تشکیل شده تا در اثر سرد نگاهداشته شدن دوام آن بیشتر بشود گاز پلاسموژن (ارگون Argon) از دهانه لوله مسی بحالت پلاسما خارج میگردد. گازهای خیلی گرم پلاسما که از مشعل مذکور بیرون میآید میتواند مانند دستگاه جوش اکسیژن (جوش استیلنی) و یا دستگاه جوش الکتریکی (که با برخورد یونها کار میکنند) قطعه‌ی مورد نظر را برای جوشکاری یا برش فلز تا حرارت لازم گرم نماید. (شکل ۱)

این طرز کار با مشعل پلاسما از نظر حرارتی بهره‌ی کافی نمیدهد ولی اگر شکل مقطع لوله خروجی پلاسما از نظر شکل هندسی با مطالعه‌ی بیشتر ساخته شود بطوریکه شعله‌ای باریک (شعله‌ای تیغه‌ای) بوجود

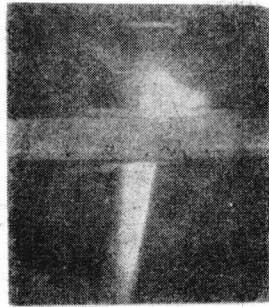
(شکل ۱) طرح مشعل پلاسما

بیاید شعله تا حدود چند سانتیمتر بعد از خروج از مشعل درجه‌ی حرارت زیاد خود را حفظ میکند و یک چنین شعله‌ای برای برش و جوشکاری و ذوب بسیاری از ماده‌های دیرگداز (مانند اکسیدهای فلزی کمیاب) قابل استفاده است عملاً برای بهبود بهره‌ی حرارتی دستگاه باین شعله پلاسما شعله قوس الکتریکی که حرکت الکترونها را تسریع مینماید اضافه میکنند. و با شعله‌ی باریک و مقطع بسیار کم خروجی لوله‌های آنود میتوانیم جوشکاریهای خیلی مشکل را با درجه حرارتهای زیاد انجام دهیم.

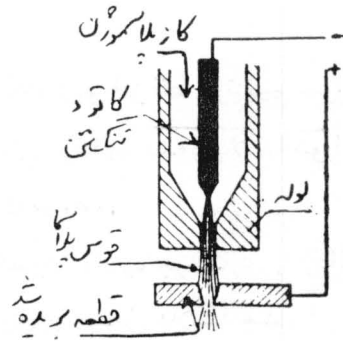
استفاده از مشعل پلاسما برای برش فلز

اگر جریان گاز شدید و مقدار پلاسمای ایجاد شده کافی باشد اثر حرارتی و مکانیکی شعله (فشار شعله روی فلز مذاب) باعث رانده شدن قسمت مذاب از فلز مورد نظر شده و از این خاصیت برای بریدن فلزها استفاده میشود. (شکل ۲)

شعله‌ی استیلنی درحین بریدن فلز مذاب را سوزانیده و خارج مینماید ولی شعله‌ی پلاسما آنرا ذوب و در اثر فشار وارده بوسیله‌ی گاز آنرا جدا میکند این طریقه برای برش فولادهای کرم دار که با مشعل‌های معمولی نمیتوان آنها را برید بکار برده میشود درجه‌ی حرارت ایجاد شده میتواند تا ۲۰۰۰ درجه سانتیگراد برسد.

(شکل ۳) برش با مشعل پلاسما

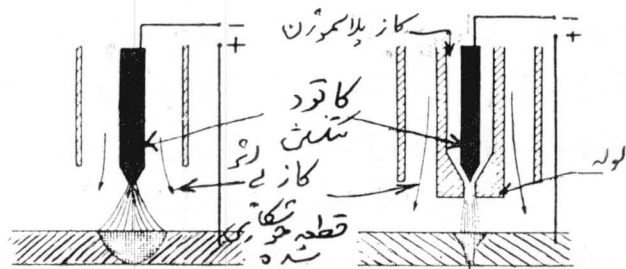

(شکل ۲) برش با مشعل پلاسما

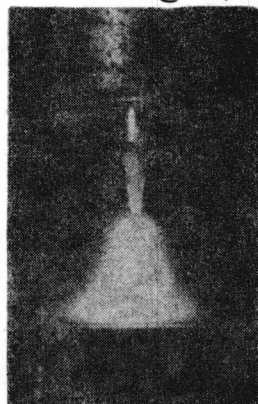
گاز پلاسما در مصرفی ارگون است که عمل بریدن را با سرعت خطی زیاد انجام میدهد سرعت خطی برش با مشعل پلاسما در مورد فلزهای سبک و آلیاژهای آنان بسیار زیاد و در حدود چندسانتیمتر در ثانیه است مشعل پلاسما برای برش قطعه های فولادی عادی نیز بکار برده میشود در این مشعل ها بجای گاز آرگن از گازهای ارزانتر مانند اکسیژن - ازت - هوا استفاده میشود و سرعت خطی برش نسبت به مشعل استیلنی یک برده بیشتر است ولی تجربه های بسیار نشان میدهد که گازهای ارزان قیمت مذکور باعث مصرف بیشتر انرژی الکتریکی شده و ضمناً لبه های قطعه های بریده شده کاملاً صاف از کار در نیامده و احیاناً ظاهری بدون نیتروره nitruře دارند که صافکاری بعدی را ایجاب مینماید. از نظر اقتصادی برش فولادهای معمولی با مشعل پلاسما مقرون بصرفه نیست.

جوشکاری با مشعل پلاسما

اگر بخواهند از مشعل پلاسما برای جوشکاری استفاده شود باید میزان عبور گاز کم باشد تا مشعل، فلز مورد نظر را ذوب کرده ولی آنرا از جای خود بیرون نراند فلز ذوب شده بلافاصله پس از دور شدن شعله منعقد و اتصال دو قطعه ای مجاور را تامین نماید. شکل (۴ و ۵) و (۶ و ۷)

(شکل ۵) طرح جوشکاری با پلاسما (شکل ۴) طرح جوشکاری TIG

(شکل ۶)

(شکل ۷)

اختلاف میان جوشکاری فلز با مشعل پلاسما و دستگاه برش فلز فقط در تنظیم عبور گاز و شدت جریان الکتریکی مورد استفاده است نه در اصل ساختمانی آن. بی دقتی در تنظیم مشعل پلاسما سوراخهائی در منطقه‌ی جوشکاری شده بوجود می‌آورد که نقص تنظیم دستگاه را نشان می‌دهد.

جوشکاری با مشعل پلاسما از نظر اقتصادی مخصوصاً رقیب جوشکاری با (TIG) یعنی مشعل با الکتروود غیر قابل ذوب است زیرا بهره‌ی حرارتی جوشکاری با مشعل پلاسما چند برابر بهره‌ی جوشکاری با الکتروودهای ذوب‌نشده است و بعلاوه شکل منطقه‌ی جوشکاری (درز جوشکاری) خیلی بهتر و ظریفتر است جوشکاری با مشعل پلاسما مخصوصاً در مورد هائی بکار میرود که تغییر ترکیب آلیاژ جوشکاری شده زیانهائی در منطقه‌ی مورد نظرا ایجاد می‌نماید در صورتیکه جوشکاری‌های دیگر بعلت تغییرهائی که در ترکیب آلیاژ در اثر اضافه کردن الکتروودها یا علت‌های دیگر بوجود می‌آورند اغلب مشگل‌هائی از نظر مقاومت مکانیکی و شیمیائی فلز در منطقه‌ی جوشکاری ایجاد میکنند.

جوشکاری با مشعل پلاسما در حال حاضر بیشتر برای فولادهای زنگ نزن و آلیاژهای نیکل و تیتان و زیر کونیوم و مس و مانده‌های آنان بکار برده میشود. گاز پلاسماژن ارگون - هلیوم و یا ئیدروژن است.

یکی از مورد استعمال‌های مشعل پلاسما جوشکاری‌های لوله‌های فولادی در زدار و بضمخامت (۳ میلیمتر) است که میتوان با آن جوشکاری را با سرعتی در حدود متر در دقیقه انجام داد. در مورد آلیاژهای سبک موضوع استفاده از مشعل پلاسما تحت مطالعه است و بنظر میرسد که برای این منظورها نوع گاز پلاسماژن اهمیت زیاد داد.

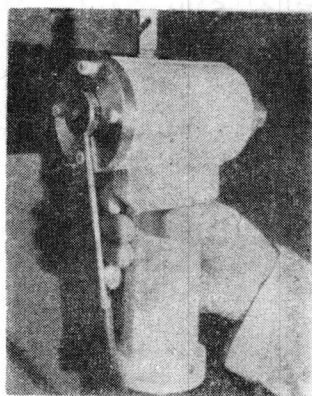
استفاده از مشعل پلاسما برای روکش کاری با ماده‌های نسوز یا دیر ذوب

منظور از روکش کاری آنستکه روی یک فلز یا یک قطعه‌ای زنگ‌پذیر و قابل سوختن یا آسیب‌پذیر بنحو دیگر روکشی از فلز دیگر و یا ماده‌ی نسوز برای حفاظت آن از زنگ زدگی یا ذوب یا اثر گازها و یا پدیده‌های دیگر نصب شود. مثلاً فلز روکش میتواند از تنگستن یا تیتان باشد که قطعه‌های مسی را با آن میپوشانند تا آنها را از اثر بمباردمان الکترونیکی محفوظ بدارند.

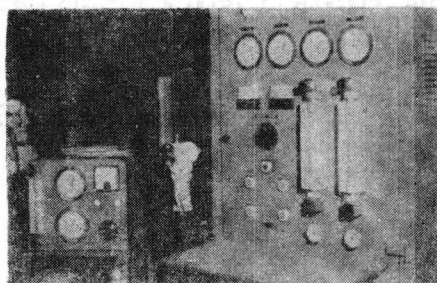
مشعل‌های پلاسمائی که در این موردها بکار میروند با قدرتی در حدود ۳ کیلووات و مجهز بلوله مسی خروج پلاسمائی بدانه‌ی ۳ تا ۸ میلیمتر و گاز پلاسماژن ارگون - هلیوم - ازت یا ئیدروژن و یا مخلوط آنها میباشد شدت عبور گاز در هر مورد کاملاً قابل تنظیم بوده و درجه‌ی حرارت ایجاد شده میتواند بین 7000°K تا 15000°K باشد. فلز یا ماده‌ی روکش بصورت پودر بسیار نرم (با اندازه‌های کمتر از یکصد میکرون) همراه گاز پلاسماژن بروی قطعه مورد نظر میرسد که در اثر حرارت زیاد - ذوب‌شده و روکش لازم را ایجاد مینماید. مشعل پلاسما برای ایجاد روکش نسوز از خاک‌های نسوز یا بعضی فلزهای دیر ذوب (مانند آلومین - زیرکون - اکسید کروم - BeO) در ساختمان بسیاری از قطعه‌های هواپیمائی با سرعت ماوراء صوت و یا موشکها و سفینه‌های فضائی بکار برده میشود (دماغه‌ی سفینه‌های فضائی یا موشکها در حین برخورد با

جو زمین آنچنان حرارتی ایجاد مینماید که اغلب فلزهای معمولی ذوب میگردند). ضخامت قشر روکش خیلی کم و در حدود چند دهم میلیمتر است این ضخامت نمیتواند زیاد باشد زیرا اختلاف ضریب انبساط حرارتی کترک و شیارهائی در روکش بوجود میآورد که اثر استحفاظی آن از بین میرود.

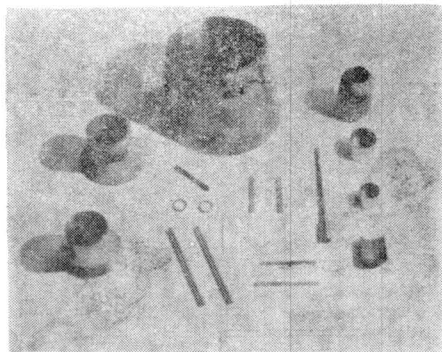
روکشها گاهی نیز بمنظور ازدیاد مقاومت قطعه های فلزی در مقابل سائیدگی نیز مصرف میشود مثلاً روکش سطح داخلی یا اتاقانهای ماشینهای بسیار دقیق یا محور ماشینها، که اغلب از نوع کربورهائی مثل HfC و TiC و ZrC میباشد ضمناً بعضی از مفتولهای فلزی را که در صنعت الکترونیک مصرف میشود بوسیله ای این کربورها روکش مینمایند تا از اثر حرارت یا عاملهای مختلف فیزیکی محفوظ باشد دهانه راکتورها Reactors و بسیاری از قسمتهای بال هواپیماهای جت از ماده های نسوز و بوسیله مشعل پلاسما روکش میشود.

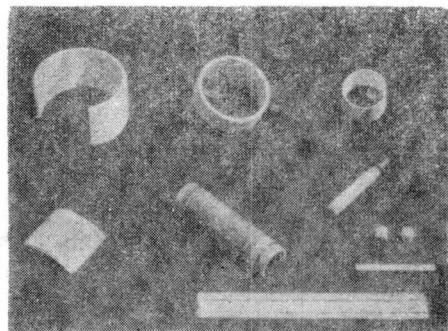
(شکل ۸) مشعل پلاسما کیلوواتی

(شکل ۹) دستگاه فرمان برقی مشعل پلاسما

(شکل ۱۰) قطعات ساخته شده از تنگستن با مشعل پلاسما

(شکل ۱۱) قطعات روکش شده

استفاده از مشعل پلاسما برای تهیه بعضی قطعه های مشگل و پیچیده

ریخته گری و شکل دادن بعضی از ماده ها مخصوصاً خاکهای نسوز یا فلزها و فولادهای مخصوص کار بسیار مشگلی است مثل قطعه هائی از تنگستن بشکل لوله و الکترودهای کوره ها باندازه های مختلف و همچنین لوله و بوته های مخصوص از خاکهای نسوز Al_2O_3 و SiO_2 و BeO و بورورها (املاح B) و

نیترورها مانند TiN و BN و امثال آنها که مخصوصاً در کوره‌ها و صنعت اتمی مصرف می‌شود. مشعل پلاسما تهیه این قطعه‌ها را بمقیاس زیادی آسان می‌کند. طرز عمل: از شکل مورد نظر یک قالب بوسیله تراشکاری یا کارهای مکانیکی و آهنگری تهیه‌شده و ماده مورد استفاده را که قبلاً بصورت پودر تهیه شده روی این قالب بوسیله مشعل پلاسما پخش مینمایند و پس از انجام کار و ذوب پودر شکل منظور بدست می‌آید. با این طریقه میتوان بعضی قطعه‌های مشکل را که تهیه آن به طریقه‌های دیگر میسر نیست ساخت. شکل ساخته‌شده از نظر مشخصه‌های مکانیکی و مقاومت کاملاً قابل قبول بوده و خلل و فرجی که اضطراراً ایجاد میشود ناچیز و در حدود ۳ تا ۱۰ درصد است با این طریقه میتوان شکلهائی نیز ساخت که دارای ترکیبهای مختلف و متنوع باشد.

نتیجه:

با مطالعه موردی بالا میتوان پیش‌بینی کرد که مشعل پلاسما دارای مصارف زیادی است که روز بروز بعلاوه درجه‌های حرارت‌های زیادی که ایجاد مینماید بر شمارش آنها افزوده و انجام کارهائی را که جز با استفاده از مشعل پلاسما میسر نبوده ممکن میسازد با آنکه در حال حاضر مشعل پلاسما گرانقیمت است در نتیجه بررسیهائی که در این زمینه میشود میتوان انتظار داشت که روزی در صنعت‌های عادی نیز بکار برده شود.

اقتباس از مجله صنایع و کارخانجات R. Des Arts et Manufactures